

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 121 / DPSG
DATA 24.01.2014

Siroul permanent al Senatului
Bp 724 / 13.7.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind instituirea asistentului responsabil de relația cu cetățenii vârstnici*, inițiată de domnul deputat PC Ovidiu Alexandru Raețchi împreună cu alți 6 deputați din Grupul parlamentar al PC și cu un deputat independent (**Bp. 724/2013**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca scop instituirea, în cadrul fiecărei instituții sau autorități publice, a unui asistent responsabil de relația cu cetățenii vârstnici în vederea facilitării bunului mers al procedurilor administrative și pentru asigurarea unui tratament demn al seniorilor (art. 1).

Asistentul responsabil de relația cu cetățenii vârstnici este funcționarul desemnat de către conducătorul instituției sau autorității publice în vederea protejării persoanelor vârstnice împotriva oricăror abuzuri din partea funcționarilor publici (art. 2), rolul acestuia fiind acela de a asigura egalitatea de tratament a persoanelor în vârstă în fața acestor entități publice (art. 3).

II. Observații

1. În urma analizării acestui demers legislativ considerăm că motivarea înființării funcției de asistent responsabil de relația cu cetățenii vârstnici nu este suficient de bine argumentată.

În exercitarea funcției publice, principiile care stau la baza îndeplinirii ei de către funcționarul public sunt: cel al legalității, obiectivității, al orientării către cetățean, etc. Funcționarul public atât din administrația publică centrală, cât și din cea locală exercită prerogative de putere publică prin stabilirea atribuțiilor în fișa postului, inclusiv atribuțiile care privesc persoanele vârstnice.

Cadrul normativ actual reglementează sancționarea oricărui abuz din partea funcționarilor publici și este bine reglementat, astfel că oricare cetățean nemulțumit poate face o sesizare sau reclamație la care i se va răspunde.

Totodată, prin propunerea legislativă se stabilesc în sarcina asistentului responsabil de relația cu cetățenii vârstnici o serie de atribuții extrem de specifice care constituie domeniul de activitate al unor instituții specializate cum ar fi: direcțiile generale de asistență socială, consiliile locale prin compartimentele specializate sau casele de pensii.

Legislația care reglementează acest domeniu (*Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea asistenței sociale nr.292/2011*) stabilește, în mod clar, modalitatea de sprijin pentru persoanele vârstnice.

Astfel, în cadrul *Legii nr. 17/2000 la Cap. II Servicii și prestații sociale, Secțiunea a 2-a Servicii comunitare pentru persoanele vârstnice* sunt prevăzute în mod expres felul și modalitatea de furnizare a serviciilor comunitare pentru persoanele vârstnice, ceea ce face ca prezenta propunere legislativă să fie redundantă.

2. Propunerea legislativă în ansamblul său conține dispoziții contradictorii care încalcă normele constituționale ale art. 16 potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

În acest sens, considerăm că prin „*instituire*” în cadrul fiecărei instituții sau autorități publice a unui asistent responsabil de relația cu cetățenii vârstnici în vederea asigurării unui tratament demn al acestora, respectiv al protejării acestora împotriva oricăror abuzuri din partea

funcționarilor publici, textul nu ține seama de prevederile constituționale mai sus menționate, stabilind un tratament diferențiat în ceea ce privește cetățenii vârstnici în raport cu celelalte categorii de cetățeni.

Astfel, calitatea de persoană vârstnică nu reprezintă un criteriu obiectiv pentru a considera că aceștia se află într-o situație diferită de celelalte categorii de persoane, astfel încât să necesite o protecție specială în relațiile cetățenilor, pe de o parte, cu autoritățile sau instituțiile publice și funcționarii publici, pe de altă parte.

Sub acest aspect, precizăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat, în mod constant, că „*principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.*”, precizându-se, totodată, că un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii. Prin urmare, desemnarea unui funcționar public, responsabil de relația cu cetățenii vârstnici, în vederea protejării intereselor lor împotriva oricăror abuzuri din partea autorităților și instituțiilor publice, inclusiv a altor funcționari publici din cadrul aceleiași instituții trebuie să aibă o justificare obiectivă și rațională cu privire la o eventuală situație deosebită în care se găsește această categorie de persoane, în raport cu celelalte categorii.

3. Sub aspectul normelor referitoare la funcția publică, în ceea ce privește dispozițiile **art. 1** și **art. 2**, referitoare la scopul și desemnarea, în cadrul fiecărei instituții sau autorități publice, a unui funcționar public responsabil de relația cu cetățenii vârstnici, acestea nu-și pot găsi aplicabilitatea în plan practic, deoarece natura juridică a unei funcții nu rezidă exclusiv din titulatura acesteia, fiind necesar a fi avute în vedere scopul postului, atribuțiile și competențele aferente funcției respective.

4. Examinând dispozițiile **art. 3** și **art. 4**, se constată că rolul funcționarului public, în calitatea propusă de asistent responsabil de relația cu cetățenii vârstnici, este acela de a asigura egalitatea de tratament a persoanelor în vârstă în fața autorităților, în îndeplinirea activității sale asistentul având obligația de a respecta și promova principiile legalității și imparțialității. Or, potrivit art. 3 din *Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, coroborate cu cele ale art. 3 lit. c) din *Legea nr. 7/2004 privind*

Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cele două principii (*al legalității și imparțialității și cel al asigurării egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare*) sunt principii generale care stau la baza exercitării funcției publice și care guvernează conduita întregului corp al funcționarilor publici și nu numai a celor vizați de inițiativa legislativă.

Un alt principiu avut în vedere de Legea nr. 7/2004 este „*profesionalismul*”, principiu conform căruia funcționarii publici au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate.

De asemenea, art. 5 din Legea nr. 7/2004 instituie norme generale de conduită pentru funcționarii publici, cum ar fi: funcționarii publici au obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor autorităților și ale instituțiilor publice. În exercitarea funcției publice, funcționarii publici au obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea autorităților și instituțiilor publice.

Prin urmare, reținute fiind și normele de tehnică legislativă, consacrate de *Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu privire la evitarea paralelismelor legislative, apreciem că nu se justifică rațiunea instituirii unor norme identice, aplicabile acelorași subiecte de drept (funcționari publici).

5. În ceea ce privește norma instituită la **art. 5 lit. f)**, referitoare la sesizarea conducătorului instituției cu privire la funcționarii ce adoptă un comportament necorespunzător în relația cu cetățenii vârstnici, în vederea eventualei sancționări disciplinare a acestora, precizăm că, potrivit Legii nr. 188/1999, în cazul încălcării cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor de serviciu poate fi atrasă, cu privire la aceștia, răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz, potrivit unei proceduri strict determinate de dispozițiile acestui act normativ care constituie norma cadru în materia funcției publice, fiind aplicabile tuturor categoriilor de funcționari publici. În acest context, precizăm că Legea nr.188/1999 statuează printre obligațiile funcționarilor publici și pe aceea

referitoare la îndeplinirea cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea a îndatoririlor de serviciu și abținerea de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice, inclusiv cea referitoare la respectarea normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege.

6. Referitor la prevederile art. 6, precizăm că acesta este lipsit de finalitate, nedispunând cu privire la măsurile necesare a fi luate de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, astfel cum sunt acestea reglementate de dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 188/1999.

7. Considerăm inoportună inițiativa legislativă luând în considerare și existența următoarelor dispoziții legale:

- *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare*: s-ar crea o discriminare pe criteriu de vârstă față de cetățeni, precum și o încălcare a principiului egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice;

- art. 27 din *Hotărârea Guvernului nr. 1344/2007 privind normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină*, potrivit căruia comisia de disciplină poate fi sesizată de orice persoană care se consideră vătămată prin fapta unui funcționar public.

8. Semnalăm, de asemenea, că inițiativa legislativă trebuia să reglementeze nivelul studiilor necesare pentru ocuparea funcției de „asistent responsabil de relația cu cetățenii vârstnici”.

9. Aplicarea prevederilor inițiativei legislative poate determina influențe financiare suplimentare asupra bugetului general consolidat, inițiatorii având obligația, potrivit art.7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010*, să prezinte *fișa financiară* potrivit prevederilor art.15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de *ipotezele și metodologia de calcul* utilizată și de *declarația* conform căreia majorarea de cheltuială este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**Domnului senator George – Crin Laurențiu Antonescu
Președintele Senatului**